

De største dramaer udspiller sig før og efter prøverne

Hvem er det, der laver teater for os? Det får vi et underholdende teaterstykke om i »Gretchen 89FF« på Landestheater.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Rendsborg. »Gretchen 89FF« hedder en af Lutz Hübners herlige komedier. Her spilles »Kassescenen« fra Goethes Faust om og om igen – i forskellige variationer og med forskellige typer skuespillere og instruktører.

Gretchen (den tilbageholdende og hengivne Margarete, som den lærde Faust forfører og svigter) kommer ind på scenen med ordene: »Es ist so schwül, so dumpfig hier...«. Og »89FF« i forestillingens titel hentyder til sidetallene i forlaget Reclams udgivelse af Goethes drama. Fra side 89 følger »kassescenen« med Gretchens monolog.

Men det er ikke Gretchen eller Faust, det handler om her. Det er, hvordan scenen øves om og om igen på et teater i forskellige konstellationer – det ene øjeblik med en koleriker af en instruktør, det næste øjeblik af en jeronimus, der hele tiden taler om gamle dage. Eller med en skuespiller, der spiller Gretchen, som viser os, at de største dramaer ofte udspiller sig før og efter prøverne.

I den ene scene er skuespilleren bag Gretchen forarget og forbitret over, at Simone, »den dumme kælling«, er kommet ind på Staatstheater i Hannover, mens hun selv hænger fast i gennemsnitlige roller på provinsteatret.

Tvangsfællesskaber

Til et teaterstykke bringes mennesker sammen, som ikke har bedt om at blive bragt sammen: skuespillere og instruktør.

Vi har ikke valgt vore kolleger, naboer eller svigerforældre, men indgår alle i en eller anden form for tvangs-

Lucie Gieseler spiller Gretchen i flere afskygninger, mens Christian Hellrigl agerer en af flere typer instruktører. Foto: Henrik Matzen

fællesskaber, som vi er nødt til at få måske ikke det bedste, men så i hvert fald noget ud af.

Intim opsætning

I weekenden havde Landestheater premiere på komedien »Gretchen 89FF« i en intim opsætning på den lille scene i Rendsborg Teater. Forestillingen sendes de kommende måneder på tur til Flensburg Teater (13. og 24. april samt 4. juni) og Slesvighus (16. april, 7. og 22. maj) for at ende i Rendsborg Teater igen (15. juni).

Lucie Gieseler har den udfordrende opgave at spille Gretchen i flere varianter, mens den modne Uwe Kramer og den unge Christian Hellrigl skiftes til at spille instruktører i mangfoldige temperamenter: Fra den

unge og uerfarne over freudianeren til ham, der er så utilfreds med teksten, at den bliver beskåret til ukendelighed. Alle tre er overbevisende i deres roller.

Det er altså til dels teater om teater, og her har de tre medvirkende ikke kun den væsentlige forudsætning, at de er dygtige skuespillere. Alle tre har deres klare højdepunkter.

Kolleger klapper

Ved teaterpremiererne på Landestheater er sæderne i salen altid godt befolket med skuespillere fra teatret selv. De sørger som regel for at hujе og klappe og pifte af deres kolleger, så det kan høres.

Det er altså ikke blot kunder, der her roser firmaets produkt. Ved premieren i

Rendsborg var det akustisk tydeligt, at skuespiller-kollegerne, der sad på tilskuerepladserne, lod sig henrykke af de portrætter, der blev tegnet af teaterstyper bag scenen. Her var vi andre uhildet. Men vi lægfolk kunne så tyde det derhen, at forestillingen må have ramt plet med de karakterer, som her bliver skildret.

Underholdende er forestillingen i hvert fald, når vi løbende får nogle små hints – for eksempel denne her:

»Værst er instruktørerne i provinsen«.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Gretchen 89FF – komedie af Lutz Hübner. Instruktion, scenografi og kostume: Finja Jens. Premiere på Rendsborg Teater den 9. april.

RESÜMEE

Gretchen in Varianten

Wer steckt hinter dem Theater? Darüber hat das Landestheater mit »Gretchen 89FF« ein unterhaltsames Theaterstück gemacht.

Lucie Gieseler hat die herausfordernde Aufgabe, Gretchen in mehreren Varianten zu spielen, während der reife Uwe Kramer und die junge Christina Hellrigl abwechselnd den Regisseur in verschiedener Gemütslage spielen. Von jung und unerfahren über einen Freudianer bis hin zu einem Regisseur, der so unzufrieden mit dem Text ist, dass er so gekürzt wird, dass man ihn nicht wieder erkennt. Bei den Theater-Premieren im Landestheater sind die Sitze immer gut besetzt mit Schauspielern vom Theater selbst. Sie klatschen in der Regel für ihre Kollegen, damit es gehört wird.

Bei der Premiere in Rendsburg wurde akustisch deutlich, dass die Schauspiel-Kollegen auf den Zuschauer-Plätzen von den Portraits, die auf der Bühne gezeichnet wurden, beeindruckt waren. Die anderen Zuschauer waren hier unparteiisch.